

skulde føre til denne Havn, kunde det dog ikke være mit Ønske, at man nu skulde kunne foretage nogen Forandring ved Retningen af de Pinier eller Baner, man har besluttet at anlægge. Der har i nærværende Forhandling været Tale om mulig at opgive Jernbanen fra Hølstebro og derimod føre den mod Vest fra Silleborg, og fra anden Side har der været Tale om at faae andre Forbindelsesmidler end dem, man enedes om, dengang Loven blev vedtagen. Herpaa vil jeg ganske vist ikke kunne gaa ind. Det forekommer mig, at Deboerne i de Egne af Landet, som den projekterede Jernbane skal gaa igjennem, have faaet et Løfte, og at vi ikke ret vel kunne gaa bort herfra. Men herpaa gaaar Lovudkastet jo heller ikke ud; der tales jo i det foreliggende Lovudkast slet ikke herom, der er kun Tale om at forlænge Tidsfristen for Fuldbørligheden af de Baner, som man har besluttet at anlægge. Jeg kan nu heller ikke forsaavidt være ganske enig med Lovudkastet. Det forekommer mig, at istedetfor at man har villet forlænge Tidsfristen fra 1874 til 1878, saa burde man have indskrænket sig til en Forlængelse af Tidsfristen til 1876, altsaa 2 Aar længere, end der engang er blevet fastslaaet. Men det er jo Noget, man nærmere kan overveie, naar dette Lovforslag, som jeg ønsker, maa gaa til 2den Behandling, thi at forkaste det allerede ved 1ste Behandling er noget saa Extraordinært, at det forekommer mig, at det vilde være temmelig uheldigt. Min ærede Ven fra Aarhus (S. M. Mørk) yttrede igaaar, at der var stillet et Forslag, forinden Loven blev vedtagen i sin Tid, som gik ud paa, at man senere skulde bestemme Tidsfølgen for Fuldbørligheden af Banerne, og han bemærkede derhos, at der kun, saavidt jeg erindrer, var 22 Stemmer herfor, og at der skulde ligge noget skjult bag dette Forslag. Det tror jeg ikke, at der hos Vedkommende i mindste Maade har været Tanke om; jeg indser heller ikke, hvad han ved at fremdrage dette Punkt har villet godtgjøre. Jeg stemte i sin Tid mod dette Endringsforslag og tillige mod selve Loven, og der var flere i samme Tilfælde. Folkethingets nuværende høitærede Formand stemte ogsaa mod dette Endringsforslag, og han stemte ogsaa mod selve Loven.

Man gjorde sig efter hans Mening altsaa ikke skyldig i nogen Inkonssekvens ved at stemme saavel mod Endringsforslaget som mod Loven. Det ærede Medlem for Kolding (Berg), som nu havde Ordet, yttrede, at han mente, at det var kjøbenhavnske Interesser, der her gjorde sig gjældende. Han sagde, og han gjentog det ofte, at den Modstand, som der har været mod Anlæggelsen af Esbjerg Havn, og jeg tror, han mente tillige mod Jernbanerne i Sylland, i det Hele, kom fra Kjøbenhavns Side. Naar jeg ikke huffer feil, stemte imidlertid samtlige de kjøbenhavnske Rigsdagsmænd i 1860 for den dengang vedtagne Lov om Anlæg af Jernbaner i Sylland, og der har i det Hele taget netop her i Kjøbenhavn været stærke Udtalelser saavel i Pressen som ogsaa af kjøbenhavnske Rigsdagsmænd i Folkethinget til Fordel for Anlæg af Jernbaner i Sylland, men det er ganske vist, at mange kjøbenhavnske Medlemmer have stemt mod Anlæggelsen af Esbjerg Havn og Esbjergbanerne. Men det har jo ogsaa været Tilfældet med jydskt Rigsdagsmænd. Vi have nylig hørt det ærede Medlem for Fredericia (Gad) udtale, at han stemte mod Havnen og disse Baner. Jeg var i samme Tilfælde. Det daværende Medlem for Aalborg (Sponted) stemte ligeledes imod. Jeg maa i det Hele taget bestemt gjøre Indsigelse mod, at det dengang var et almindeligt Ønske i selve Sylland, at man skulde anlægge denne Havn, idet man fra mange Sider i Sylland tvivlede om, at dette Projekt vilde lykkes. Da man nu er kommen til det Resultat at anlægge Havnen og Banerne, kan jeg ikke andet end ønske, at de uheldige Spaadomme, som fra mange Sider have lydt derom, ikke maa gaa i Opfyldelse. Jeg vilde ønske, at Havnen maa blive til stor Nytte for Landet. Destoværre nærer jeg en overordentlig stor Tvivl om, at det vil blive Tilfældet, men jeg maa kun hævde, at fordi man stemmer for dette Forslags Overgang til 2den Behandling, er det paa ingen Maade dermed Meningen, at man vil gaa bort fra den Retning af Jernbanen, som man i sin Tid har besluttet at ville følge, men at der for mit Vedkommende ialtfald kun er Tale om et Ønske om muligt at faae Tidsfristen forlænget for et Par Aar,